

РЕШЕНИЕ

№ 1130

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **7000** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „ВИЕНА РЕАЛ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу РА № Р-29002922002977-091-001/30.12.2022 г. , поправен с РА за поправка № П-29002923059174-003-001/20.03.2023 г. , потвърден с Решение № 722/31.05.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място]. Жалбата е насочена срещу РА, само в частта, с която е преобразуван финансовият резултат на жалбоподателя за 2016 г. , като е увеличен със сумата от 21 449 882,66 лв. по реда на бб, ал. 1 от ЗКПО.

В обжалваната част РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон, при безспорни факти по делото. Моли отмяна на РА в обжалваната част и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА в обжалваната част с горесцитираното решение, постановено от него. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се

разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК:

Със заповед за възлагане на ревизията № Р-29002922002977-020-001/14.06.2022 г. , изменена със заповеди № Р-29002922002977-020-002/08.08.2022 г. и № Р-29002922002977-020-003/12.10.2022 г. , издадени от М. С. – началник на сектор в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО, оправомощена със заповед № ГДП-31/13.03.2018 г. на директора на ТД на НАП ГДО, е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. , за данък върху представителните разходи по ЗКПО за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. , за данък върху социалните разходи, предоставени в натура по ЗКПО за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. , за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица по ЗКПО за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. , за данък върху разходите в натура, обвързани с лично ползване по чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. , за окончателен данък на местни и чуждестранни физически лица по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 и ал. 11 от ЗДДФЛ за периода 01.10.2016 г. – 31.12.2016 г. и за данък добавена стойност по ЗДДС за периода 01.12.2016 г. – 31.12.2016 г.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-29002922002977-092-001/03.11.2022 г. Подаденото възражение вх. № 26-В-14230/12.12.2022 г. е прието за неоснователно.

Издаден е РА № Р-29002922002977-091-001/30.12.2022 г. , поправен с РА за поправка № П-29002923059174-003-001/20.03.2023 г. , като е извършена корекция на определената сума на отклонение в пазарната цена на продажения с н.а. № 126/02.02.2016 г. инвестиционен имот. Същата е определена като разлика между установената с експертната оценка и тази по която сделката е извършена. Вместо действително формираната разлика в размер на 2 645 812,55 лв. , неправилно е посочена сума в размер на 5 005 817,55 лв. , като по този начин е извършено неправилно увеличение на декларирания финансов резултат за 2016 г. В резултат на извършената корекция е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 717 487,35 лв. , при установена с РА 3 077 546,35 лв. Определеният след поправката корпоративен данък е в размер на 71 748,74 лв. и лихва в размер на 41 856,78 лв.

Допълнително установените задължения за корпоративен данък произтичат от корекции на декларирания финансов резултат в посока увеличение, както следва: на основание чл. 15 и чл. 16 от ЗКПО, със сумата от 2 645 812,55 лв. , представляваща разлика между пазарната цена, определена в хода на ревизията с експертиза, и отчетения приход от дружеството, при продажбата на инвестиционен имот на „СОФИЯ СИТИ ЛОДЖИСТИКС ПАРК“ ЕООД с н.а. № 2126/02.02.2016 г. , и на основание чл. 66, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 21 449 882,66 лв. , представляваща счетоводната балансова стойност на предмета на продажбата – сгради и съоръжения.

Спорен между страните и предмет на настоящото производство е въпросът за това дали ревизионният екип е преобразувал правилно декларирания финансов резултат със сумата от 21 449 882,66 лв. , представляваща счетоводната балансова стойност на

предмета на продажбата с н.а. № 126/02.02.2016 г. – сгради и съоръжения, по реда на чл. 66, ал. 1 от ЗКПО. Безспорно между страните е че предметът на сделката между жалбоподателя-продавач и ЛОДЖИСТИКС ПАРК“ ЕООД – купувач – сгради и съоръжения, са инвестиционни имоти, които са данъчни амортизируеми активи по чл. 48, т. 3 от ЗКПО. Безспорно е, че за тях жалбоподателят е водил данъчен амортизационен план по чл. 52 от ЗКПО. Безспорно е, че продадените инвестиционни имоти са били отчитани счетоводно от жалбоподателя съгласно МСС 40 /международен счетоводен стандарт/, прилагайки модела на справедливата стойност за оценка след първоначалното му признаване. Отчитането по МСС 40, обаче, не е по съществото си счетоводен амортизационен план по смисъла на чл. 54, ал. 2 от ЗКПО, тъй като такъв план води само лице, което не отчита амортизации, доколкото начислените амортизации по този план не са признават за данъчни цели – 54, ал. 2 от ЗКПО. За процесния инвестиционен имот жалбоподателят е водил задължителен данъчно-амортизационен отчет, който жалбоподателят е бил длъжен да води за данъчно-амортизационните активи, предмет на процесната продажбата с н.а. № 126/02.02.2016 г. , съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗКПО. По този план жалбоподателят е отчитал амортизации. Чл. 54 от ЗКПО визира алтернативното съществуване на счетоводното и амортизационното отчитане – второто по гл. 10 от ЗКПО, като изрично посочва, че разходи за амортизации се признават само ако са определени по реда на Глава 10 от ЗКПО. Следователно, основателен е доводът на жалбоподателят, че не е водил счетоводен амортизационен отчет по смисъла на чл. 66, ал. 1 от ЗКПО, тъй като един данъчно-амортизационен актив се отчита или с данъчно-амортизационен план или със счетоводен амортизационен плат план, когато първият не е задължителен. С извършената продажба на амортизационните активи, то те вече не са част от имуществото на жалбоподателя, поради което по необходимост следва да се отпишат от водения данъчно амортизационен план по чл. 52 от ЗКПО. Възникнала е хипотезата на чл. 66, ал. 2 от ЗКПО, но не и на чл. 66, ал. 1 от ЗКПО. Всяка от двете хипотези визира различни отношения. Посочената алтернатива дава възможност на данъчно задълженото лице по ЗКПО, което законно отчита разходи за амортизации да може да ги включи изцяло в счетоводния си финансов резултат при определянето на данъчния финансов резултат, когато вече не отчита актива. Обратно, онова данъчно задължено лице по ЗКПО, което не отчита разходи за амортизации, не може да се ползва от признати от закона амортизации /разходи/ и при съставяне на счетоводния си финансов резултат за определяне на данъчния си финансов резултат, то следва да го увеличи изцяло с балансовата стойност на актива, когато вече не го отчита. В тази хипотеза законът увеличава счетоводния финансов резултат с чистия приход от актива, за да бъде обложен по ЗКПО. В този смисъл, за жалбоподателя не е възникнало задължението по чл. 66, ал. 1 от ЗКПО, а именно – да увеличи счетоводния си финансов резултат със счетоводната балансова стойност на отписания актив, а е възникнало правото по чл. 66, ал. 2 от ЗКПО. Следователно, ревизиращите данъчни органи неправилно са преобразували /увеличили/ годишния финансов резултат на жалбоподателя за 2016 г. със сумата от 21 449 882,66 лв. - безспорната балансова стойност на отписания актив.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 5 600 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на „ВИЕНА РЕАЛ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], РА № Р-29002922002977-091-001/30.12.2022 г. , поправен с РА за поправка № П-29002923059174-003-001/20.03.2023 г. , потвърден с Решение № 722/31.05.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място]. Жалбата е насочена срещу РА, в частта, с която е преобразуван финансовият резултат на жалбоподателя за 2016 г. , като е увеличен със сумата от 21 449 882,66 лв. по реда на бб, ал. 1 от ЗКПО.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „ВИЕНА РЕАЛ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 5 600 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :